

Zo života kočovníkov

Kalumet

Ami

1. Bo♦avé nohy a cesta vpred sa plazí,
vandrujú mnoho dní krajinou.
To sucho v krku a drsný výraz tvári,
obdarení krvou Románov.

Dmi

Ami

R: Pýtal som sa ich sto ráz,

G

Ami

kde je peklo a kde raj,

Dmi B

Ami

len raz mi však odvetili:

H

E

"Tulácky širák, si chráň, vždy chráň!"

2. Navždy prázdne vrecká, neskrotené vášne,
hrivy koňov vetrom vlajúce.
Sm♦d po nových cestách utopili v dia♦ke,
na návraty nebol nikdy čas.

R: Rozumeli reči skál
aj tichu plání pred sebou,
mnohokrát už nemali síl,
smiechom liečili svoj žia♦, svoj žia♦.

3. Kolesá vozov, čo zabudli na pokoj,
pieseň voňajúca pahrebou,
dlhé vlasy dievčat pretkávané smolou,
dravá láska, spánok nad ránom.